

Arrest

nr. 289 558 van 30 mei 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 mei 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 25 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DETHIER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. LABEEUW, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 28 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verweerder stelde, op basis van een onderzoek van vingerafdrukken, vast dat verzoeker voorheen reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Oostenrijk.

1.2. Op 19 april 2022 verzocht verweerder de Oostenrijkse autoriteiten om verzoeker, met toepassing van artikel 18.1.b. van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, terug te nemen.

1.3. De Oostenrijkse autoriteiten willigden het terugnameverzoek in op 27 april 2022.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 17 mei 2022 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 24 mei 2022 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker zich naar Frankrijk heeft begeven en daar een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hij heeft er dus voor gekozen om het resultaat van de ingestelde beroepsprocedure in België niet af te wachten. Hieruit blijkt een zekere desinteresse voor de uitkomst van deze procedure. Door België te verlaten ontnemt hij de Belgische autoriteiten ook de mogelijkheid om zijn verzoek om internationale bescherming te onderzoeken, terwijl het toch het uiteindelijke doel was van het ingestelde beroep om te laten vaststellen dat de Belgische autoriteiten dit verzoek dienen te behandelen. Verzoekers raadvrouw geeft ook aan geen contact meer te hebben met haar cliënt. Zij toont niet aan dat zij hem de uitspraak van de Raad nog zal kunnen overmaken. De Raad merkt op dat verzoeker, indien hij zijn belang bij het ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dient te vertonen. Zijn houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe hij moet bijdragen, niet verstoren. Aangezien verzoeker woonplaatskeuze deed bij een raadvrouw, rustte op hem de verplichting om regelmatig contact met haar op te nemen om zich van het verdere verloop van de procedure te vergewissen, om op die manier haar volgehouden belangstelling te betonen voor de hangende procedure en om waar nodig bijkomende inlichtingen te verstrekken (cf. RvS 21 mei 2002, nr. 106.700). Verzoeker heeft dit, gelet op de verklaringen van de advocaat die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt, onvoldoende gedaan en geeft aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het ingestelde beroep (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Daarenboven moet worden gesteld dat de verzoekende partij steeds verplicht is om haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Nu het belang van verzoeker in vraag wordt gesteld dient hij hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijft verzoeker op dit punt in gebreke. Zijn raadvrouw geeft namelijk aan zich naar de wijsheid van de Raad te zullen gedragen (cf. RvS 11 juni 2009, nr. 194.086). Er wordt niet aangetoond dat verzoeker nog een belang heeft bij het ingestelde beroep.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK